

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus Fejérmegyei Napló a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására Fejérmegyei Napló cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük. XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Megjelenik minden kedden, esztörtökön és szombaton este
Szerkesztőség: Jókai-utca 10.

Kiadóhivatal: Számmér Imre könyvnyomdája.

Uj-évi beszédek.

Ha beteljesülne az az „aszongyák“, hogy a ki a mit uj-év napján mond, tesz, vagy a hogyan magát akkor érzi, egész esztendőn keresztül úgy fog vele történni, akkor ugyancsak kellemetlenül fogják magukat érezni a szabadelvű-párt azon tagjai és hívei, a kik biztak a jog, törvény és igazság jelszavaiban.

Falk Miksa oly borsot tört a szegény nemzetipártiak és dissidensek és egyáltalán minden tisztességesen gondolkozó szabadelvű orra alá, hogy egész esztendőn keresztül lesz mitől pritzskölniök.

Falk Miksát mindenki nagy, most meg már pláne érett politikuskának tartja. Tekintélyét már az ötvenes években nagyra nevelte, azóta is mindig nagyon fontos politikai egyéniségnek tekintették, véleményét sokszor megkérdézték, nagyesszű, gazdag, független és mindenekfelett liberális ember. Nos, ez a Falk Miksa lapjában annak idején, a mikor a nemzeti pártiak a kormánypartba bevonultak, Apponyit Don Quichottenak, vagy egy hórihorgas nagyralátó, mindenekfelett pedig nevenséges urnak rajzolta. A pártját pedig elnevezte Sancho Panzanak, vagyis az előbbi figura csatlósának. Azok a becsü-

letes, jóakaratu nemzeti-pártiak azóta hinni szerették volna, hogy talán ők is nyomnak már valamit a latban, őket is csak veszik valamibe, hinni szerették volna minden egyenes gondolkodásu emberrel egyetemben, hogy Bánffy szelleme talán változott valamit a kormánypartban és ime, most eléjük áll Falk ur és szemükbe vágja, hogy minden ugy van, a mint régen volt, nem változott semmi, csak egynéhány kéredezkedett be az ajtón. Csak a szám lett nagyobb, a szellem, a mely uralkodik, a régi. Széll Kálmán talán szokott más dolgokat is emlegetni, de hát azok csak üres szavak, nem kell rájuk hederíteni, mert hiszen a tettek másokat beszélnek. Falk ur okos ur, az ő éles szemeivel, az ő nagy liberális eszével elég jól látja ezeket és meg tudja különböztetni a valóságot a szinpadi kiállításától.

Tehát nagyon igaza volt Zichy János grótnak, mikor lapunk legutóbbi számában azt írta, hogy a tűz és víz, a fény és sötétség nem férhetnek meg egymás mellett. Vagy a régi kormánypart, vagy a nemzeti-párt szelleme fog uralkodni, a kettő kizárja egymást s vagy egyik, vagy a másik, de a kettő közül valamelyik előbb-utóbb bukni fog. Im Falk Miksa kivágta újévkor nagy bátran, hogy nem

az uj, hanem a régi szellem uralkodik a szabadelvű pártban, a Tisza és a Bánffy szelleme.

Hagyjuk ezt a szomorú, sivár képet. Elég baj az az országra nézve, ha ilyen kilátások mellett kell majd a választások elé mennünk. Minden tisztességes ember testéből-lelkéből megutálta a régi rendszert s ime a politikai Falbok továbbra borús, zimankós, kegyetlen időket jósolnak a mi szegény, meggyötört magyar hazánknak.

Mennyivel másabb volt az ország egyetlen komoly ellenzéki pártjának, a néppártnak új esztendeje. A néppárt elnöke üdvözölte Zichy Nándor gróft, az őszfűrtü vezért, a ki önzetlenül, a legemesebb meggyőződéstől vezéreltetve dolgozik azon, hogy Magyarország magyar és keresztény legyen. Nem törődik a gúnynak, a rágalmaknak nyilaival, a melyeket a megfizetett zsoldosok, a kitarított nyelvöltögetők nap-nap után bőven dobálnak feléje, a kik reakcionáriusnak, kétszínűnek, politikájában alattomosnak szokták nevezni őt, a kihez az alnokságnak soha még foltja sem fért, a ki kész volt meggyőződéséért a börtön falai közé is merüni.

Azon erkölcsi és anyagi válságot, —

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

Phar-ke-bogi.

— Noreai mese. —

Nyolcz kincse van az embernek:

Családi sirbölt. — Szép feleség. Hosszu élet. Sok gyermek. Sok kenyer. Sok barát. Lelki béke. Nagy műveltség.

Vannak azonban emberek, a kiknek egy kincsük sincsen a nyolcz közül és az ilyen embert phar-ke-bogi-nak hívják, nyolczszor boldogtalannak.

Ilyen ember volt Ninoran-Dui, a kit elhagyott a nő, a kit ő szeretett.

És ekkor történt, hogy Ninoran-Dui találkozott egy másik nővel, Dü-si-vel, a ki fiatal volt, szép és gazdag. Megszerették egymást. De mert a nyolczszor boldogtalanok szerencsétlensége átszáll mindazokra, a kiket szeretnek, Dü-si és Ninoran-Dui házassága is végzetessé vált. Elpusztult az asszony minden lábasjósága, földje nem termett, gazdasága tönkrement.

A vége az lett, hogy egy reggel Dü-si hiába kereste Ninoran-Duit. Csak egy levelet talált, a melyben Ninoran-Dui értésére adta, hogy még mindig nagyon szereti, de mégis el kell őt hagynia, mert eddig is csak szerencsétlenséget hozott a fejére.

Az asszony keserves sirásra fakadt, mert fért minden kincsénél és gazdagságánál job-

ban szerette. Azt a keveset, a mi vagyonából még megmaradt: széjjelosztotta a szegények között s fölcsodta sátorfáját.

Ment-mendegélt egy hosszú völgyön keresztül, sűrűn hullatta könyét s magában ezt gondolta: Ha volna legalább annyi kenyere, hogy minden éhezőt jól tarthatnék, annyi pénzem, hogy minden szegényt megajándékozhatnék. Nem is lenne akkor több szenvedés ezen a világon.

Alig hogy ezt elgondolta, szép erős, ember termett mellette hatalmas bírnak. Virágból és kalászból font koszoru volt a fején. megállította a bikát és így szólt

— Szeress és légy a feleségem.

— Én egy nyolczszor boldogtalant szeretek, felelte az asszony és mást nem is tudnék szeretni. De testvéremül fogadlak ha, ugy akarod.

És megkötötték a testvéri frigyét. Megkarcolták ujjukat s a kiserkedő vérről ráírták nevüket a ruhájuk szegélyére, azután lehasították a szegélyt kiserélték és kebelükbe rejtették. Azután mindegyik ment tovább a maga útján.

A vándorlásban elfáradva Dü-si, betért egy házba, lefeküdt és elaludt. Álmában megjelent előtte egy hóféhér arcú, ezüsthaju öregember és így szólt: Én vagyok az az ember, a kit a bírnak láttál s a kivel testvéri frigyét kötöttél. Én a völgyek szelleme vagyok. Tudom, hogy mi a vágyad. Itt van egy zacskó, tele rizszel. Egyetlen szem elegendő, hogy

megtöltsön egy nagy üstöt. És akármennyi rizst szedsz is ki a zacskóból, kiürülni nem fog soha.

E szó után eltűnt a szellem, és Dü-si fölébredt álmából. Mellette hevert a kis zacskó, tele rizszel.

Vette a zacskót és utnak indult megint. A völgy lassankint elmarad s Dü-si útja most már fölfelé vitt egy nagy hegyre. A magaslaton szép, sűrű erdő terült el. Az erdőben egy kis kunyhó állott s a kunyhóban csinos, fiatal favágó ült a tüzhely mellett. Vizet forralt az üstben.

— Mit főzöl a vizben? kérdezte Dü-si s megállott a kunyhó küszöbén.

— Semmim sincs, a mit megfőzhetnék, válaszolta a favágó. Nincs sem rizsem, sem gyökerem.

Ekkor Dü-si belépett a kunyhóba, kivett a zacskóból egy szem rizst s az üstbe hajította. Az edény egyszerre szinig megtellett rizszel s mindketten jóllaktak vele.

Vacsora után így szólt a favágó Dü-sihez...

— Szeress és legyünk mi ketten férj és feleség.

Szeretni nem tudlak, felelte Dü-si. Én férjemet szeretem, egy nyolczszor boldogtalant. De ha akarod lehetünk testvérek.

A favágó beleegyezett s megkötötték a testvéri frigyét.

Éjszakába fordult az idő és Dü-si mély álomba merült. Álmában megjelent egy fehér-

Mai lapunk 6 oldal.

mondá Zichy János gr. — melybe hazánkat a liberalizmus sodorta, nem lehet ugyancsak liberalizmussal, gyógyítani, mert ha a mérgesét nem gyógyítjuk ellenszerekkel, a fertőzött szervezet feltétlenül elpusztul és megsemmisül!

A közösen szerzett szomorú tapasztalatok után mindinkább úgy tűnik tel előttem a szabadelvű párt, mint az a kuruzsló, kinek minden betegség ellen csak egy orvosszere van s ha azon szer által orvoslás közben sebeket is fakasztott a testen, e sebeket ugyanazon maró szerrel akarja gyógyítani.

Liberalizmus! Mindig csak liberalizmus! Ez az egy jelszó dominálja még ma is majdnem az egész magyar politikai világot. Ez a szó úgy cseng még néhány naiv, vagy mondjuk idealista politikus füleiben, mint nyári időben az esti hangszó, mint egy szerető szív vallomása, mint a győzelem csatazaja, úgy mint egy nagy remény megvalósulása, úgy mint a feltámadás ígérete — és tényleg mi az ma? Semmi egyéb, mint egy kiapadt oceán, mint egy elhmvadt csillag, mint egy kitorrt vulkán, mely már csak salakot vet ki magából. Kegyelmes Uram! Te is valamikor a magyar szabadelvűség aranykorában, velük harcoltál akkor, mikor még igazság volt a jelszóban, mikor még szenvedni kellett érte; de amióta az csak egy gradus ad Parnassum és egy kiáltó hazugság lett, melylyel agyonütötték egy egész nemzet idealizmusát és erkölcsi koldusbotot nyomtak egy valaha dőlezzeg ifjú, a magyar nemzetnek kezébe, azóta végleg és teljesen szakítottál azokkal, kik e jelszót csak lobbogónak használják, mely mint a tőrédor kezében a zászló, izgat ugyan, de lelkesíteni nem képes.

Szeretett vezérünk! Mi, mint erősen magyar, keresztény konzervatív párt, sem többet sem kevesebbet nem akarunk, mint amit a magyar állameszme fogal-

maival teljesen fedni lehet. Mi tiszteljük mindenkinek meggyőződését és jogosultnak tartunk minden, a haza erkölcsi és anyagi érdekeit szolgáló törekvést, de más irányzatot uralomra vergődni, mint a magyart és a keresztélyit — nem engedünk.

Gazdag, erkölcsös, keresztény Magyarország — ez a mi ideálunk, ez a te ideáloed, ebben a nagy fenséges ideálban egyesülünk mindannyian néppártiak.

Hogy mit rejt a jövő, nem tudjuk. Isten kezében van az. Nekünk csak az a jog jutott, jókívánatainkkal reményeket teremteni számokra és számunkra.

Adja Isten, hogy téged, lelkesedéssel szeretett vezérünk, még igen sokáig a párt élén láthassunk, magasra felemelt kezében a néppárt lobogójával és engedje meg a Gondviselés neked, ha feltűnni nem is, de életed esthajnalán legalább derengeni láthassuk a hamvaiból feltámadt keresztény Magyarországnak mindent beanyozó napját.

Főlbuzdul a lelkünk, hevesebben dobog a szívünk, mikor e nemes, meggyőző szavakat halljuk.

En, — felelte az ősz vezér — míg a földön élni fogok, azon párttal, mely Istenért, hazáért, királyért egész odaadással és objektivitással küzd, szívben lélekben együtt leszek. Nekünk azért jelszavakra nincsen szükségünk.

T. Barátaim! Miből indultunk mi ki? Minket életre keltettek az egyházpolitikai törvények. Akkor mondtuk ki a szót: revízió. Lehet, mondani, hogy ez is jelszó. Te is formuláztad a politikát, amint azt felfogjuk mi; de a jelszó nem meríti ki a politikánkat, irányunkat, elveinket.

A revízió ennek a mi irányunknak, elveinknek egy fogantánya csak, csak egy markolása; a mi elvünk a keresztény állam, a keresztény királyság, melyet szent István alapított, mely a koronával átszállt a mai napig. Ezért a keresztény magyar államért küzdünk mi is.

Ha nézzük, mit tesznek ellentünk, akkor azt látjuk, hogy ők sem szent István koronájért, sem a magyar királyságért lelkesedni nem tudnak, mert felfordulás, republikanizmus, antikeresztényesség, antimagyarosság, szocializmus jár nyomukban.

Mi csak mosolyoghatunk, ha minket felekezéssel vádolnak és sajnálnivaló dolog, hogy ezen vádlóink nem tartják érdemesnek megismerni a mi programunkat. Mi egy felekezet jogait sem akarjuk csorbítani, mi minden felekezet jogát tiszteljük, egyiket sem támadjuk, sőt tárt karokkal várjuk őket csatlakozásra a kereszténység és a magyar haza javára. Mindenki érezheti, hogy ha a katolikus egyháznak elszedik lassan mindenét, azt nem a hitfelekezetek, hanem az önzés és az önérdék számára szedik el. És ha így folytatják, amint kezdték, vajjon hová jutunk? Eljutunk Szent István keresztény magyar királyságának megtámadásáig, melynek más alapja nincsen, mint a magyarság, a keresztény hit.

S mit művelnek a többi téren? Van-e katolikusnak közbizony, melyet meg nem támadtak volna, nem vettek volna kezökbe? Van-e intézmény, melyet még bírva, van-e iskolája kezdve a középiskolától föl az egyetemig, melyet magának nevezhetne, melyet sokan nem arra használnának, hogy a kereszténység ellen, a magyar keresztény állam ellen irányítsák az elméket a fogékony ifjúságban? Mikor mi a keresztény hit, a hiterkölcösség mellett fogunk fegyvert, akkor egyszersmind a keresztény királyságért küzdünk és e kettővel együtt a magyar államért.

Ne csodálja senki, ha felbuzdul a lelkünk, ha az utolsó szívdobbanásig hitek akarunk lenni a vezérek által hirdetett elvekhez, ha értük bármely áldozatra készen vagyunk.

Bizony, bizony, a különbségeknek

szakállu öregember, a ki rettenetes tigrisen nyargalt és így szólott hozzá:

— En vagyok a favágó, a kivel együtt vacsoráltál a kunyhóban. En vagyok a hegység szelleme. Tudom, hogy mi a vágyad. Itt van egy darab arany. Akármennyit törsz is le belőle, sohasem lesz kisebb.

Az öreg eltűnt és Dű-si fölébredt. Nem látta többé sem a favágót sem a kunyhót, de fekvőhelye mellett egy darab aranyat talált.

— Most már tudom, mitévő legyek monddta Dű-si. Várost építék e helyen. Akkor minden szegény és minden éhező hozzám fog jönni és köztük lesz talán az én nyolczszor boldogtalan emberem is.

Es Dű-si úgy tett, a hogy monddta. Es eljött hozzá minden koldus, minden éhező és minden szegény. Dű-si reménye teljesült, mert egy nap eljött a férje is, a Phar-ke-bogi.

Mikor Dű-si meglátta, elébe sietett s szemrehányással halmozta el szükése miatt. A phar-ke-bogi boldog volt, hogy újra föltalálta feleségét s az asszony megeskettette, hogy soha többé el nem válnak egymástól. Aztán meglegedetten éltek a etették-itatták a koldusokat, a kik házukba jöttek.

Egy nap Dű-si minden pénzéből kifogyott s a szomszéd vároba kellett küldenie, hogy a nyers aranyért vert pénzt hozasson. Atadta a darab aranyat Ninoran-Duinak s lelkére kötötte, hogy majd a városban jó nagy darabot törjön le belőle s lehetőleg sok pénz

hozzon, hogy hamarosan ne kelljen megint a városba mennie.

Ninoran-Dui számár hátára kötötte az aranyat s utnak indult.

Utközben egy patakhoz ért. Es minthogy Ninoran-Dui nyolczszor boldogtalan volt, történt, hogy épen akkor nagy esőtől folyamam dagadt a kis patak s a számár az arannyal együtt elmerült a vízben.

— Nem! kiáltott a phar-ke-bogi vad kétségbeesésében. Ennek nem szabad megtörténni! Nagyon is sok szerencsétlenséget hoztam már a feleségem fejére! Vagy kihozom az aranyat, vagy magam is ott veszek a vízben!

A hullámok közé vetette magát és megfulladt. Dű-si sokáig várt Ninoran-Duira; végre nem tudta már elviselni a bizonytalanságot s elindult hogy fölkeresse.

Mikor ahhoz a helyhez ért, a víz már leapadt, a folyamból patak lett megint. S a parton látta a halott Ninoran Duit és a nagy darab aranyat. Vigasztalhatatlan volt a szegény asszony, elment és sirt szakadatlanul. Végre egy elhagyott, magányos vidékre jutott. Ott leült és sirt az é nyolczszor boldogtalan emberéért és minden nyolczszor boldogtalanért — sirt, a mig meghalt. Könnyeiből patak lett azon a helyen, a „Könnyek patakja.”

Egyszer egy kereskedő ügyes-bajos dolgaiban a városba nyargalt, eltévedt s arra a helyre jutott, a hol Dű-si fektűt. Mikor megpillantotta az asszonyt, honi szokás szerint

leszállott a lóról és gyalogszerrel közeledett hozzá. Ekkor látta, hogy a nő nem mozdul s meggyőződött róla, hogy halott. Sirt asott neki és eltette.

Csakhamar rátalált a helyes utra, jó egészségben érkezett meg a városba s dolgait szerencsésen intézte el. Ezt a nővel való találkozásának tulajdonította, a kit eltemetett s hazafelé fölkereste a sirt, imádkozott és három pohár rizs-pálínkával megöntözte.

Hazaérve elbeszélte rekonainak és ismerőseinek, hogy járt és milyen üzleteket csinált. Más kereskedők, a kik a városba mentek, szinté meglátogatták Dű-si sirtját, imádkoztak és vállalkozásukat siker koronázta.

Egy nap egy boldogtalan ember jött a sirta. Keservesen jajgatott a szerencsétlenségén és elaludt a siron. Almában megjelent neki egy szép, fiatal asszony, hófehér ruhában, vele sirt, vigasztalta és így szólott hozzá:

— Igyál e patakúví; vize tiszta, mert csupa könnyesepp, mely boldogtalanokért hullott. Ha iszol belőle, szenvedéseid meg fognak szűnni, mert úgy fogod szeretni a többi szerencsétlent, mint az a szegény asszony, a kinek könnyeiből feadt ez a patak.

Es, ekkor más szerencsétlenek is kezdtek zarándokolni a sirtöz. Emlékkövet állítottak, ezzel a fölírással: Az erényes nőnek. Es a fölírás igazat mond, mert az az asszony, a ki a sirtban pihen, szerette a szerencsétleneket. Es ezek sokan vannak a világon.

egész világa van a kormánypárt és néppárt között.

A függetlenségi párt? Mit mondjunk a függetlenségi pártokról? Még a függetlenségről is hallgatott ihletett szónokuk.

Egyről-másról.

Tél apó szinte váratlanul köszöntött be új esztendő napján az ő régi, mindamellett mindig kedves, fejér bundájában. Szívesen látott vendégként fogadtuk a makranczos öregét már csak azért is, mert kebelbarátját, a zimankós hideget is magával hozta. Fietalságunk nem is soká kérette magát, megjelent a jégpályán s iparkodik kiaknázni a tél hidegét az ő kedves szórakozása javára. Hát ez mind nagyon helyesen van így. Amde a mi városunk közönségének van egy nagy hibája s ezt épen nem helyesellhetjük. Nincs érzéke az oly kötelességek iránt, a melyek nem azért kötelességek, mert a törvény így diktálja, de kötelesség egyébként is, emberbaráti szeretetből. Ily kötelessége volna minden háztulajdonosnak a háza előtti járda tisztántartása, lesöpretése s járhat vá tétele. A rendörkapitányság évről-évre így télfagy idején hirdményen szokta a polgárságot figyelmeztetni, hogy a hó elbányása s a járda felhíntése kötelesség s ennek nem teljesítése esetén a kihágási büntető törvénykönyv alapján szigorú büntetést kell kiróni. A mi közönségünk, úgy látszik, az idén is várta ezt a hirdményt s azért nem is tartja szükségesnek a sikos járdák felhíntését. Hogy a főkapitány nem bocsájtotta ki a jelzett hirdményt jól tette; kár lett volna a kiadásért, hisz ismeri minden ember a törvényt, — de hogy a kötelességmulasztó házigazdák a járdák rendbetételére nem utasították s egyidejűleg a törvény iránti tisztelet bennük egy kis pénzbiroval fel nem ébresztették, ezt már aligha helyesellheti valaki.

Lapunk hasábjain már többször említettük, hogy közkutaink oly mizerabilis állapotban vannak, hogy hova-tova tarthatatlanná válik a helyzet. Szinte feltűnő már, ha valamelyik kut faköpnövegét nem diszti a reklam-tábla „Nem iható”. A hol ez a tábla véletlenül hiányzik, ott bizonyára az év minden napján korrigálják, reperálják a kutat s a vége mégis csak az, hogy nem jó. Sok ily hirneves kútról tehetnének említést, egyelőre azonban csak a kórház-utezai püspök-kutat nevezzük meg, a melynél naponként gyakorta szükséges volna a foltozgatás, pedig ez egyike azon kutaknak, a melyek leginkább igénybe vannak véve. Talán jó volna már, ha a kutvizek örökös megvizsgálása helyett gyökeresebb reformokkal kutak használhatósága következne be.

Nem teljesen megbízható forrásból értesültünk, hogy e hó elsején egy eddig ismeretlen rablóvezér a következő felhívást intézte az ország területén működő alantosaikhoz: Pályatársak! Székesfejérvár a rablók eldorádója! Nincs rá kádencia, hogy hurokra kerüljünk, mert a rendőrbiztosok népszámlálással vannak elfoglalva. Rajta tehát, munkára fel!

Nem akarjuk elhinni, hogy ez megtörtént volna, de ha tényleg megtörtént, nem csodálkozunk rajta. Tudomásunk van ugyanis arról, hogy a rendőrbiztosok mint népszámlálási köze-

gek szerepelnek. Hát ez egy kissé furcsa dolog főleg most, a midőn alig mulik el nap, hogy egy-egy betöréses lopásról ne kellene hírt adnunk. Mi szegény laikusok abban a szerencsétlen hiedelemben ringattuk magunkat, hogy a rendőrség minden lehetőséget elkövet a tettesek kézrekerítése iránt, pedig dehogy, a rendőrbiztosok külön napidijért minden egyébvel foglalkoznak, csak rendőri nyomozással nem. Megengedjük, hogy a törvény nem tiltja a rendőrbiztosok eme működését, de alig hihetjük, hogy ezt parancsolná s midőn ezt hiszszük, valóban csodálkozunk azon, hogy a mi ügybuzgó rendörkapitányunk épen akkor hagyja elvonatni a rendőri közegeket az ő hivatásos munkájától, a midőn közbiztonsági állapotaink a lehető legrosszabbak. Igaz, hogy bűnös ember volt, van és lesz is, de ez nem azt jelenti hogy a polgárság megnyugtatására ne használjon fel az illetékes hatóság minden eszközt arra nézve, hogy a tagadhatlanul létező bajok orvosoltassanak.

Szemféles.

UJDONSÁGOK.

— Értésítjük a m. t. olvasóinkat, hogy lapunk a mai számtól kezdve mindenhol pontosan, a legelső postával érkezik, valamint helybeli előfizetőinknek is a megjelenés napján kézhez juttatjuk lapunkat.

Kérelmünk most már csak arra irányul, hogy olvasóink önzetlen törekvésüket nagybecsű pártfogásukban részesíteni s lapunkat minél szélesebb körben terjeszteni sziveskedjék. Az előfizetési pénzeket kérjük a „Fejérmegyei Napló szerkesztősége” címre küldeni.

Lapunk egyes számai kaphatók Weisz Herman és Rottler Izsák tőzsdéjében. Egy szám ára 10 fillér.

Szerkesztőség.

— **Vizkereszt ünnepe.** Az anyaszentegyház három nagy hititkötő ünnepel holnap, melyek Krisztus istenségének megjelentetését hozzák emlékezetünkbe. Megjelentetett t. i. csillag által a pogányoknak, jellestül a napkeleti bölcseknek; megjelentetett égi szózat és a Szentlélek alá szállása által, megkeresztelések a Jordán vizénél keresztelő szent Jánosnak és azon zsidóknak, kik vele ott voltak; végre megjelentetett a kánaai menyegzőben első csodatétele által tanítványainak Ezek különböző esztendőkből, de ugyanezen a napon történtek, miként a hagyomány tartja. E három megjelentetés miatt ez ünnep Epiphániának vagyis *Krisztus megjelentetése ünnepének* nevezetik, a Jordánvizi keresztelésről *vizkereszt napjára* is mondja a magyar nép, mivel legtöbb helyen e napon végzik a vízszentelést.

— **A király legfiatalabb dédunokája** *Augusta* kir. hercegnő, József Ágost kir. herceg felesége tegnapelőtt egészséges fiúgyermeknek adott életet. Az örvendetes családi eseményről azonnal táviratilag értesítették a királyt, a ki legelsőnek gratulált legfiatalabb dédunokájához. *Augusta* kir. hercegnő és az újszülött jól érzik magukat. Az újszülött kir. hercegnek negyedik gyermeke József Ágost kir. hercegnek. A boldog apa tegnap táviratilag értesítette Széll Kálmán miniszterelnököt családi

örömről. A miniszterelnök a maga és miniszterterátsai nevében távirati uton gratulált a kir. hercegi párnak. A mai hivatalos lap közli az első orvosi jelentést is, a mely így szól: *Augusta* főhercegnő 8 cs. és kir. feusége és az újszülött főherceg jól érzik magukat. A hőmérsék 37.2 Volosca 1901 január 3-án d. u. dr. Grosich a. k. elsőorvos.

— **Az Oltáregyesület** szent miséje *január 6-án* — Vizkereszt ünnepén — délelőtt 10 órakor a szeminariumi templomban fog bemutatni a Mindenhatókat.

Az újévi üdvözetek megváltása. Az újévi üdvözetek megváltása című városi jótékony itnázatok javára adakoztak: *Felmayer István* és fiai kékestő-gyár, *Kempelen Imre*, *Say Viktor* 20—20 koronát; *Fittler Béla*, *Gremperger István*, *Özv. Madaras Lipótné* 10—10 kor; *Kuti Márton*, *Sommer Mór*, *Vertheim Armin* 6—6 kor; *Deutsch Ignác* 5 kor.; *dr. Fanta Adolf* és családja, *Schlamadinger Alajos* és neje, *Szögyény-Marich Julia*, *Vicenty Zoltán* 4—4 kor.; *Számmér Kálmán* 3 kor.; *Deutsch Manó* és fia, *Nedeczky Ágnes*, *Nedeczky Lujza*, *Özv. Számmér Pálné*, *Vaimár Ferencz* 2—2 koronát. Az adakozóknak *Havranek József* polgármester mond köszönetet.

— **Ajándékozás.** A felsővárosi szjt József ovoda az elhunyt *Prifach József* nagypópost helyébe *Kuti Márton* prépost-kanonokot nyerte meg védnökül, ki is az újév alkalmából 200 koronát ajándékozott az ovodának, a mely kegyes ajándékozásáért e helyen is hálás köszönetet mond az ovoda elnöksége.

— **Sötét bűn.** Elszomorító esetről ad hírt *lovasberényi* levelezőnk. *Tóth István* szül. *Varjas Erzsébet* ugyanis mielőtt életet adott volna gyermekének, anyai szívének vérért saját anyai, elfáult szívével már a halálnak számta. A büntető Isten életért élet kívánt s a minden emberi érzésből kivetkőzött anyai bűnének kettős halál volt a következménye: sirban van az a ya gyermekével együtt. Nem foglalkozunk az eset részleteivel, tiltja a jóízlés, csak annyit konstatálunk, hogy t. hó 3-án dr. *Grünfeld Ignác* lovasberényi orvost *Tóth István*éhoz hívták, a ki néhány percz múlva halvaszületett gyermeke mellett meghalt. A halál oka külső behatás következtében beállott vérmérgezés. Az eset a helybeli kir. törvényszéknél bejelentetvén tegnap délután kiszállt a helyszínre *Tömör József* vizsgálóbíró dr. *Pataki Armin* és dr. *Hercz Oszkár* törvényszéki orvosokkal s a megjett boncolás igazolta a járási orvos véleményét. Az anya meghalt, itét felette az leten, a büntetés még szabadon van, azt nyomozza a csendőrség.

— **Jutalmazás.** *Mattes Mihály* helybeli m. kir. anyakönyvvezető a belügyminiszter — tekintettel hivatali ügybuzgalmára és felelősségi állás miatt — kiemelt rendezetetére s pontosságára — 200 korona jutalomban részesítette. Hiszük, hogy ezen jutalommal járó értékesebb erkölcsi kitüntetés a jutalmazott ambícióját és nemes buzgalmat csak növelni fogja.

— **Hangversennyel egybekötött táncszélt.** A székesfejérvári izraelita nő-egylet és krajczár-egylet t. hó 12-én a „Magyar Király” szálloda összes termeiben hangversennyel egybekötött táncszélt rendez, melyre a meghívókat a rendezőség már szétküldötte. Kezde este 8 órakor. Egy személy-jegy ára 3 korona. Felülfizetések hirlapilag nyugtáztatnak. A hangversenyen *Dióssy Handl Berta*, a m. kir. operaház művésznője, *Pataj B.* fővárosi zongora művésznő, *Várady Artal dr.*, a szimfonikus akadémia igazgatója és *Recht Sándor* tanár, a m. kir. operaház hegedűművésze fogtak közreműködni.

— **Közgyűlési meghívó.** A felsővárosi kath. kör. f. hó 12 én d. u. 5 órákor tartja közgyűlését a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 3. Jegyzői jelentés. 4. Könyvtárnoki jelentés. 5. Pénztári jelentés. 6. Számvizsgálók jelentése s ennek alapján a felmentvény megadása. 7. Tisztújítás. 8. Esetleges indítványok. 9. Elnöki zárszó. A közgyűlésre a tagokat ezennel is tisztelettel meghívja az Elnökség.

— **Ismét öngyilkosság.** *Tessák János* 40 éves, nős, 6 gyermek atyja, lévai születésű, pénzügyigazgatósági szolga, helybeli lakos tegnap reggel 7 és 8 óra között a megyetérén levő pénzügyigazgatósági hivatalos helyiségben revolverrel fejbe lőtte magát s meghalt. A helyszínen *Polcsér Péter* rendőrkapitány kíséretében megjelent dr. *Árkay Antal* hatósági orvos már csak a beállott halált konstataálta. Ez a hivatalos tényállás. Meg kell állnunk egy pillanatra, annyira megdöbbenő az eset. Egy apa, a kinek derék felesége s 6 gyermeke van, egy golyóval itt hagyja azokat, a kiket szeretni, nevelni s táplálni kell. Szivtelenség, szinte vadállatias kegyetlenség kell ehhez; mert ha gyáva volt ahhoz, hogy megbirkózzék az ő nyomorult életével, szeretete tilthatta volna, hogy eldobja magától, mert nem egyedül az övé volt már, hisz hat élet sarjadzott belőle. A nyomorúság adta kezébe a fegyvert. Lehet. Megívott a hátsó reggelén a Kossuth-utcai Nyári-féle kereskedésben két deczi pálinkát s aztán egy lövéssel a kétségbeesésbe kergette családját. Menjen el, a ki teheti, az iskolatuzóban levő Tóth-féle házba, egy szegényes szobában talál egy siránkozó özvegyet s ülésben és körülötte hat árva. A legidősebb 11 éves, a legfiatalabb nyolcz hónapos. Tél idején tekintse meg ki-ki a nyomorúság a kétségbeesés tanyáját. Nézze ezt meg mindenki s forduljon el borzalommal s utálattal attól a hullától, mely vértől ázott sabbal s öngyilkos kezekkel élettelenül nehezedik utolsó fekhelyére. Még tegnap férfi, hitves, családapa volt sziv, szeretet s nemes érzés híján s ma már átka, szegénye, kétségbeesett teteme egy családunk; egy rög a mai korhadt társadalmi épületből, melyen rugni lehetne egyet, ha nem tiltaná a mi keresztényi szeretetünk. Legyen néki irgalmas a bünösök Istene s a családnak vigasza, megmentője az özvegyek és árvaik könyörölés Atyja.

— **A kath. Legény-egylet** holnap január hó 6-án d. e. 9 órákor tartja saját helyiségében évi közgyűlését a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. Könyvtári jelentés. 4. Pénztári jelentés. 5. Választások. 6. Indítványok. 7. Elnöki zárszó. Az érdeklő közönséget ezután is tisztelettel meghívja az Elnökség.

— **Kinevezés.** A napokban megnyitott Szent-György kórházunknál rendszeresített irnok—ellenőri állásra az alispán *Tausz János* vármegyei közigazgatási leirót nevezte ki.

— **Életmentő tüzoltó.** A hirtelen nagy erővel beköszöntött hideg idővel egyetemben megjelennek az ujságok hasábjain a megfagyott emberek hírei is. Január hó 1-én a csákvári postakocsis *Vétes-Boglár*ról jövet a boglári erdő szélén az árokban egy megfagyott emberre talált. Beérve Csákvárra beszólt a tüzoltó őrtanyára, a hol *Goldschmidt József* szolgálattevő parancsnok is jelen volt. E derék ember hallván a hirt azonnal a szerencsétlen ember megmentésére sietett. A legközelebb eső tüzoltó lakásába bezörgött és azután ezzel és ennek atyjával a nagy hóban és dermesztő jelzetben utnak indultak a postakocsis által jelzett irányban. Az erdő szélén azután rá is akadtak a megdermedve vevő emberre, ki még

némi életjelt is adott magáról. A segítők azután teljes erővel neki fogtak az élesztési kísérleteknek s sikerült is nekik a teljesen alélt emberbe némi életet hozni. Azután a község végén lakó jómódú gazdaember *Veráth Dániel* házába vitték, hol magát kipihenve a szerencsétlen ember egészen eszmélre jött. *Goldschmidt József* igazán dícséret illeti meg azon önfeláldozó fáradságot és készséget, melylyel embertársa megmentésére sietett.

— **Zene a jégpályán.** A székesfejvári korcsolyázó-egyesület igazgató választmányja minden lehető elkövet, hogy a sportkedvelő közönség igényeit kielégítse. Nemcsak a jég kitűnő minőségéről gondoskodik, áldozatot hoz egyébként is olyannyira, hogy el merjük mondani, miként kevés vidéki város dicsekedhetik hasonló nagy kényelemmel berendezett jégpályával. A közönségtől függ most már, hogy e kellemes érintkezés hely továbbra is fentartható legyen. Mint értesültünk, holnap d. u. 2 órától 6 óráig a jégpályán zene lesz.

— **Életveszélyes tolongás.** A Diák-Otthon javára rendezett sorsjáték kirakatai előtt, Erzsébet-körút 34-ik szám, ezer és ezer ember áll s nem talál megfelelő szavakat a kiállított nyeremények nagyszerűségének ecsetelésére. Itt gyémántok, rubinok, gyöngyök vakítják az ember szemét, melyek minden hölgynek szívét, ha még oly előkelő is, hangosabban dobogtatják. A tolongás oly nagy, hogy a forgalom teljesen szünetel és a rendőrségnek kellett közbelépnie, mert a tolongás életveszélyessé válhatott volna. Es nem is csoda, ha meggondoljuk, hogy mind-ezen nagyszerű nyereményeket, közöttük a 10.000 koronás főnyereményt, e sorsjáték összesen 1311 nyereményt tartalmaz, csekély 40 fillérért, azaz mondj neuven fillérért lehet nyerni és pedig már január 12-én, a húzás napján.

— **Táncestély.** A székesfejvári D. V. műhely daleyegysülete f. hó 20-án a „Magyar Király” szálloda összes termeiben hangversenyvel és szavatokkal egybekötött táncestélyt rendez, melyre a meghívókat a jövő hét folyamán küldi szét a rendezőség.

— **A tél halottja.** Szabad-Battyán határában — mint ottani levelezőnk írja — a napokban néhány, a szomszéd faluba törekvő szabad-battyányi lakos egy férfi holtstére akadt. Bár rögtön dörzsölni kezdtek, életre hozni a félfut már nem lehetett. A szegényesen öltözött munkás zsebében megtalálta a hatóság a munkakönyvét, a melyből kiderült, hogy az illető *Kroczka József* 59 éves, új-kezdő illetőségű napszámos.

— **Rátartós násznagy.** Ha valami 16 éves, piros pozsgás arcú leányka rátartós, hát akkor még nem érheti szó a ház elejét; de ha már a násznagy makrancoskodik, annak már igazán nincs semmi értelme. Pedig most az egyszerű — mint Pátkáról írják — ottan megtörtént. A dolog úgy történt, hogy *Nagy József* pátkai legény szive szerint párjának választott egy derék, kedves hajadont *Keresettes Mária* személynében. Nem is volt közöttük ellenzét, de még az örömszülők között sem. A boldog egybekelés napja is meg volt már állapítva s *Csanádi József*, a kérő násznagyja muzsikaszó mellett el is ment a násznép kíséretében a lányos házhoz, a hol a násznagy beköszöntőre *Vörösmarty József*, a leány násznagyja adta meg a választ. Eddig csak rendjén lett volna a dolog, *Vörösmarty* azonban nem találta helyesnek, hogy a móring levelen nincs meg a stempli. Ezen azután majdnem hajba kaptak. Verte a

mellét *Vörösmarty* s ugyancsak lepiszkolta *Csanádit*, a ki nem maradt adós a jól megmondogatta az igazságot, mignem felkelt s a násznéppel muzsika szó mellett visszament a legény házához. *Vörösmarty* azért estig szopogatta a citromos vizet, noha a leány fejről letépte a koszorút is. Mivel ez *Vörösmarty*nak nem az első esete, összebeszél a falu népe, hogy nemcsak hogy násznagnak nem hívják sohase, de még a lakodalmas házhoz közel sem engedik. Hát mi is csak azt ajánljuk a pátkaiaknak, hogy násznagnak mindig okos embert válaszzanak.

— **Ujtás a sóbeszerzés terén.** Ugy látszik a pénzügyminiszter végre mégis megsokalta azokat a türethetlen nehézségeket, a melyek a só eladás körül mindeztideig fenállottak. Budapesti levelezőnk írja ugyanis, hogy a kormány a konyhasó és iparsó eladásának közvetítésével a „Magyar Kereskedelmi Részvénytársaság” budapesti czéget bízta meg és a pénzügyminiszter módot adott a részvénytársaságnak arra, miszerint a sóvásárló közönséget gyorsan szolgálhassa ki, fentartván magának a számitott költségek ellenőrzésének jogát. Ha rendszerint gáncsolni valók is a kormány intézkedései, ez alkalommal csak dícséret illeti azért a praktikus és okos ujtásért.

— **Névváltoztatások.** *Skalla Kornél* tárnoki születésű, budapesti kereskedelmi felsőiskolai tanuló vezetéknevét „*Sziklá*”-ra, *Schlesinger Mihály*, alsó-alapi lakos vezetéknevét — belügyminiszteri engedéllyel — „*Szekély*”-re változtatta.

— **Lakásváltoztatás.** Dr. *Lauschmann Gyula*, a „Szent-György kórház” osztályos főorvosa, lakását *Nádor-utca 3. szán. alá* (*Eisenbarth-féle ház*) helyezte át.

— **Hirtelen halál.** *Esztergály János* sárkereszturi lakos immár a 67-ik életévében volt, midőn a Budapesten lakó, *András* nevű fia megírta levelét, hogy Budapesten kényelmes gondozás mellett töltheti öreg napjait. Utanak is indult gyalogszerrel tegnap reggel s az esti órákban városunkba érven *Végh János* Lujzahegy-i lakosnál meg szállt, akivel atyafiságos rokonságban volt. A szegényesen öltözött öregot a rokonok megvendégelték s az estebédet jóízűen el is fogyasztotta *Esztergály*. Evés után felkelt az asztaltól, hogy szétnézzen a pitvarban, de biz erre már nem volt ideje, összeesett s meghalt. A hatóság a kórházba szállította. A halál oka valószínűleg szívszélhütés.

— **Hűtlen pénzbeszedő.** *Auspacher Lajos* cipészlegény, a ki egyébként Vas megyei zárka-házai illetőségű, felrándult, nagy Budapest városába meglátogatta a sógorát, a kinek egykori virágzó üzlete most *Kun Alajos* ottani lakos nevére került. A munka nélküli segédet holmi pénzbeszedéssel bízták meg, a ki be is szerelt mintegy 250 koronát s aztán felöltözött s városunkba utazott. Itt *Szeitl Pál* se-lyem utczai cipészénél akart munkába állani, de ez már meg nem történhetett, mert a rendőrség fölön csipte.

— **Baleset.** *Kiss János* vasuti napszámos egy mozdony körül foglalatokodott, midőn a fölőtte működő gép futó-daruja fején találta s oly szerencsétlenül esett el, hogy súlyos sérüléseket szenvedett. Valószínűleg a sérülés következtében jobb szeme világát is elveszti a vigyázatlan munkás.

Szinház.

Január 2.

A hűtelen. Irta: Bracco Robert. Se nem vigjáték, se nem színmű, hanem valami a kettő közül — mondjuk vígszínmű, — vagy még inkább finom, szellemes csevegés a fölött a théma fölött, hogy milyen neveltségek is azok a bizonyos tolatkodó udvarlók, s mennyivel némesebb a komoly, szerető férj, zít nem a hirtelen fellobbanó szenvedély, hanem a gyengéd szeretet két a nőhöz. Tulajdonképen nem is tartoznak e francia minta után készült színművek a szoros értelemben vett irodalmi termékek közé, hacsak nem mint egy bizonyos társadalmi osztálynak — a vágyos és előkelőség osztályának — karakterizáló képei, melyek épen ezen szűkkörűknél fogva irodalmi szempontból vajmi kevés jelentőséggel bírnak. Nem azért, mintha e társadalmi körökben nem lennének oly jelenségek, melyek az emberi lélek és szív titkainak megvilágítására alkalmasak, — sőt ellenkezőleg, — hanem maguk az írók nem törekednek, vagyis inkább nem képesek e zsánerben maradandóbb értékű műveket alkotni. Mindössze egy ötlet — néha problémának is nevezik, — kevés jártasság az előkelő világ szokásaiban, s főképp a szellemes csevegés tehetségének birtoka: ezek szükségesek ahhoz, hogy valaki egy-egy ily munkát megírasson. Alakokat teremteni nem szükséges, hisz a férj, feleség és kedves állandó típusai adva vannak, költsézet pedig minék már a mai felvilágosult, modern közönségnek, sokkal többet ér annál egy kis pletyka! S valóban, ha végelemzésig mennénk, nem is találunk az irodalmi termékekben egyebet szellemes csevegésekben és jelenetekben inszczenirozott pletykáknál, melyeket az előkelőbb körökben forgó írók úgy lestek el, vagy pedig maguk találtak ki, s ugyancsak e körök mulattatására ügyesen feldolgoztak. Ennyit a darabról, mely ezelőtt három-négy évvel még újdonság számba ment, most már, azonban sajnos, többi ephemeron éltű társaival együtt ennyi hosszú idő alatt már a feledés homályába merült. — Az előadásról nem sok jót mondhatunk s egészben véve elhibázottnak tartjuk azt. Nevezetesen a két főszereplő F. Lányi Irma és Szathmári Lajos (Ricciardi) nem elégitettek ki játékuikkal. Utóbbinak sablonos egyformaságát — és pedig rossz egyformaságát — megszoktuk már, de annál jobban meglepett bennünket az a hibás felvétel, melylyel F. Lányi Irma hálás szerepét tönkre tette. Sangiorgi grófnő tüzes vérű, eleven olasz asszony, kibén a szerelem, gúny és retenthetetlen bátorság egyfelől, másfelől a gyengédség és finom kacérság legbájosabb összhangba o'vad össze, ki szenvedélylyel tesz mindent, akadályt nem ismer, s képes egy-egy szeszélyért még becsületét is koczára tenni. Lányi Irma grófnőjében pedig láttunk egy lángyméleg, unatkozó asszonyt, ki ügyesen és gyorsan, de mindig egy hangon beszél, változatlan egykedvűséget mutat a legválságosabb helyzetben is, — így pl. midőn ura betoppán a légyott helyére, s meglepi őt — az érzelme viharos hullámzását ki nem fejezi, s legfőképp pedig arra vigyáz, hogy beszéde kimért s hangja a monotonnál is monotonnabb legyen. Bár Lányi Irmát igen rutinizott színésznőnek tartjuk — s ezt már e sorokban többször kijelentettük — e tévedését el nem hallgathatjuk. Talán még legjobb volt Déri Béla a türelmes férj szerepében.

Január 3.

A kornevillei harangok. Az operettek utolérhetetlen mintaképe, melynek librettója naiv poézisaival, zenéje pedig eleven, bájos melodiával soha nem muló hatást biztosítanak. Ki győzne eleget gyönyörködni e kedves muzsikában, melynek csaknem minden egyes része réges-régtől fogva ismeretes már előttünk, mégis, ha halljuk, az újdonság varázsával hat; ki ne mulatna még el most is azokon a jókedvű mókázásokon, miket a városbíró véghez visz, vagy ne borzongna lelkiismeretesen, mikor Gáspár apót meglepi a kísértetes kastélyban. Mindez régi s naiv dolog, mégis kedves bájjával megigéző. Az előadás is ügyesen rendezett és mondhatjuk jó volt. Szabó Pál (Grenisó) ugyan nem kevésbé csökkentette a hatást, de annál jobb volt Ferenczy József (Harry Márki) és Mányai Aranka (Germain), kik a társulatnak elsőrangú czeretterői. Léway Sárika is elég jó volt Lisbeth szerepében. Különben úgy vettük észre, — s ezt már megjegyeztük róia — hogy Léway Sárika a pajkosabb szerepekben igen ügyesen forgolódik, s ezekben legszívesebben is látjuk őt.

Január 4.

A takácsok. Zóna előadás. Zóna közönség. A kis számu közönségről itélve, úgy látszik, több előadást nem bír meg nálunk a darab.

(—)

Az első jutalomjáték. Az első jutalomjáték az idén Déri Bélaé, szintársulatunk e tehetséges, szorgalmas és ügybuzgó tagjává. Sokkal előnyösebben ismeri őt a közönség, hogysem ez alkalommal a jellemzésére szükség volna s épen ezért akarjuk hinni, hogy az az osztatlan elismerés, melylyel a publikum esetéről esetre kitünteti színpadunk e tehetséges alakját, fokozottabb mérvben fog megnyilatkozni akkor, ha egyenesen az ő jutalomjátékáról lesz szó. Déri Béla jutalomjátéka alkalmával, szerdán, vagyis f. hó 9-én, Herczeg Ferenc 4 felvonásos színműve „Az első vihar” kerül színre, s fellép e darabban az egész drámai személyzet. Kedves jelenségre számíthatunk Fóti Frida (Olga) szereplésében, kinek, mint a közönség naivjának alkalmá lesz elismert tehetségét újabb oldalról is bemutatni. F. Lányi Irma egy kedves jukker asszony szerepében játszik s nem ok nélkül hisszük, hogy feladatát sikerral oldja meg. Újölög felhívjuk a közönség figyelmét e jutalomjátéokra, mely alkalommal élvezetes színelőadásban lesz része.

A színház jövő heti műsora. A mai színlapon közli Halmi szinigazgató a jövő heti műsort, a mely ugyan várakozásunknak sehogy sem felel meg. Ez alkalommal azonban egy más dolgot akarunk szóvá tenni. A közelmúlt időben nagyon gyakran szenvedett a műsor változást, olyannyira, hogy nérelly napra két három darab is volt jelezve. Ez a körülmény főleg azoknak kellemetlen, a kik vidékről jönnek be egy-egy előadásra s a gyakori műsorváltozásnál a darabot megválasztaniok szinte lehetetlen. Rendkívüli esetekben értjük a műsorváltozást, normális körülmények között azonban épen nem tartjuk helyesnek.

A jövő heti műsor a következő: Hétfőn, január hó 7-én mérsékelt leszállított helyárrakkal: „A kuruczifurfang” történeti pályanyertes vig színmű kuruczdalokkal és tánczokkal 3 felvonásban.

Kedden január hó 8-án: „Rip van Winkle” regényes nagy operette 3 felvonásban.

Szerdán, január hó 9-én Déri Béla jutalomjátékánl itt először: „Az első vihar” eredeti vigjáték a budapesti nemzeti színház műsoráról. Irta: Herczegh Ferencz.

Csütörtökön, január 10-én: „Lili és az ezred trombitása” francia operette 3 felvonásban.

Pénteken, január 11-én: mérsékelt leszállított helyárrakkal közkívánatra: „A vasgyáros.” Ohnet György társadalmi színműve.

Szombaton, január 12-én: először „Kleopátra.” Verő György legújabb nagy operetteje.

Vasárnap, január 13-án két előadás. D. n. fél 4 órakor gyermek- és népelőadásul féllhelyárrakkal: „A kis lord” angol színmű. Este 7 órakor „A huszárcsiny” eredeti vig népszínmű dalokkal és tánczokkal 3 felvonásban.

IRODALOM.

Páduai Szent Antal Lapjának újévi száma megjelent. Az olvasók valóban lelki haszonnal olvashatják minden egyes közleményeit. Vezérfonal az irgalom és alamsznalkodás keresztény cselekedeteit ajánlja a XX. század vezérfonalául, azután szent Antalról két nagyobb tanulmányt közöl. A szent kapu bezárása, Vízkereszt ünnepeinek magyarázata aktuális hitbuzgalmi olvasmányok. Szórakoztatásra két szépirodalmi olvasmány szolgál. Újévi köszöntő, három más költemény. Szent Antalról tudósítások, hálászavak, kérések egészítik ki a tartalmas füzetet, melynek az Üdvözítő keresztelkedését ábrázoló remek metszeti kép méltó illusztrálása van. A füzet nagy figyelmet áru el, mnlylyel készül és ezért mi is melegen ajánlhatjuk olvasóink figyelmébe. A folyóirat havonta kétszer jelenik meg, előfizetési ára egész évre 3 kor. 20 fill. Megrendelhető Buday Adalár szerkesztő kiadónál, Budapesten, VIII., Szentkirályi-utca 28/b szám alatt.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

D. M. Teés. Ajándék és Milyenek a lányok — nem közölhetők. Szébet és jobbat váruk.

Ernöke. „Lola” megbetegedett s meghalt. Eltemettük gyászterítés nélkül abba a rettegett papirkosárba. Egyébként üdvözet.

Névtelen. Levelére nem reagáltunk, azt fel nem használhatjuk. Sorsa lón a papirkosár.

Felelős szerkesztő: Bilkei Ferencz.

Lakásváltoztatás.

Dr. PALÁNSZKY MIKLÓS körületi orvos, sebész-műtő (Operateur), lakását Dinnye-utca 24. szám alatti házába helyezte át.

Rendel d. e. 8—9 és d. u. 2—4-ig.

